

Edebiyat Defteri

boz sahin -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
17 Ekim 2022 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

BİR CENAZE TÖRENİ

Bayrağa sarılı bir tabut.
Tabutun içinde bir şehit.
Tabutun yanında bir ana;
Şehit anası!
Ve mahşeri bir kalabalık...
Çıt çıkmıyor ortamda,
Dua ve aminden başka!

Babanın aklında oğlunun son sözleri:
'Eğer şehit olursam,
Kefenim kırmızıdan,
Ay yıldızlı olsun.
Ardımdan ağlamayın,
Vatan sağolsun!'

İki damla yaş akıtmış iki göz...
Taptaze bir yürek...
Ve elinde bir bebek!
Ağlıyor bebek, o susuyor.
Belki içinde fırtınalar kopuyor.
Ya da öğüt veriyor yavrusuna hisleriyle:
'Kalk yavrum sıra sende;çabuk yet,
Vatan sana emanet!'

Vatan; ki kutsaldır hakikaten.
Ahlakı yücedir ona feda giden.
Ve alçağın ta kendisi;
Ona rağmen yine ona,
Vatana kasteden!!!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/80695/bir-cenaze-toreni.html>

HÜZÜNLÜ MEVSİM(ADIM SONBAHAR)

'-Suçum ne bilmem ki şu adama karşı,
Bir devinimin basamağımı ben sade.
Hani renklerim de biraz kederli ama;
Çare yok,adım sonbahar;hüzünlü mevsim'

Ben de bilirim suçun yok ama ne fayda?
Sen gelince gözlerime perdeler iner...
Sarı yaprak,boz toprak,kasvetli gökyüzü,
Yığılır gönlüme,olur hüzün yumağı!

'-Suç sende arkadaş boşuna beni yerme,
Kendi dertlerini benim üstüme derme.
Benim de sevenlerim var,hem de sayısız,
Yalnızca sen küsüyorsun,bana git deme.

Sana şikayetim yok,anlamazsın beni
Benim derdim kendimle harcayamam seni.
Ama yine de izlerin sinem de beni;
Bir diyara götürür ki,bilmem yerini!

'-Senin derdini anladım,gönlün yaralı.
Sevda yolunda deşmişler senin yararı.
Benim suçum şu ki;hatırlattım bunları,
Çare yok,adım sonbahar;hüzünlü mevsim!
AHMET ASAL [italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/81227/huzunlu-mevsim-adim-sonbahar.html>

KOCA ÇEŞME

Şu koca çeşme asırlara meydan okur!
Yazın soğuk,kışın ılık akar...
Yani insan gibi davranır
Kendine insan gibi davranmayan
İnsanlara...
Ama küskünlük nedir bilmez o!
Durmaksızın akar...
Bir yol kenarında,
Geleni geçeni
Suya kandırır,
Kendine hayran bırakır.
Şu zamanın vefasızlığına aldırılmaz,
Yapılma gayesini unutmaz;
Şu insanların unuttuğu gibi!
Ustasının niyetine,emeğine
Alin terine nankörlük etmez...
Taşlarından biri daha düşmüş bugün yere;
Aldırılmaz buna,
Dimdik durur yerinde;
O ilk günkü gibi koca çeşme!
AHMET ASAL
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/81956/koca-cesme.html>

GÖNÜL BAHÇESİNDEN

Güller artık solgun
Yürek dünden yorgun
Nice sevda geçer
Bu kalp artık olgun

Aşk ile koşanlar
Düşüp ağladılar
Sönmez bir ateşle
Gönlü dağladılar

Yanlış yar peşinde
Camın eşiğinde
Hayal hasret eker
Sevda bahçesinde

Bahçelerde olmaz
Avcı kalbi vurmaz
Umutlar takatte
Ere dağ dayanmaz

Vakit artık doldu
Sözler birlik oldu
Ahmet'im konuşmaz
Ağza kilit vurdu
AHMET ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/83091/gonul-bahcesinden.html>

YALNIZ YÜREK

El güler ben ağlarım,
Dertlere dert bağlarım,
Ah çeker hep ağlarım;
Yürek yalnız, neyleyim.

Hep dündedir hep dün,
İyi günler hep dün;
Çıkar varmış o günde,
Yürek yalnız neyleyim.

Yine yalnız bu yürek,
Dostluğa vefa gerek,
Kalbe perde mi gerek,
Yürek yalnız neyleyim.

Bu sokaklar hep ıssız,
Gönül olmaz sızısız,
Ahmet alını karasız;
Yürek yalnız neyleyim.
AHMET ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/86704/yalniz-yurek.html>

SON ÇARE

Sen ömrümün çilesi
Ben aşkının kölesi
Çözülme en bu düğüm
Bitiriyor bizleri

Sanırdım ki sevdayı
Çöldeki su damlası
İçtim bir iki yudum
Başlar kum fırtınası

Düştüm dipsiz kuyuya
İçmedim doya doya
Karşımda duruyor hep
Gözlerim sanki a^ma

Aklımda binbir hayal
Gözümde akıyor al
Gönlüme düşen yara
Verdi yine iki dal

Son yok mu bu gidişte
Tükenmez bu cendere
Yıllar sonu anladık
Ölüm bize tek çare
AHMET ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/89993/son-care.html>

AŞKIN DEĞERİ

Yar,yar,yar;ah yar
İŞte bu diyar,
Gönlüme ait
Sevdamdır Őahit!
İster konakla,
İster çekip git...
Zorlamam asla
AŞk karşılıksız,
BiÇilmez paha!
AHMET ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/90585/askin-degeri.html>

HAYATA İLK ADIM

Ölümden korkmak mı!
Hiç yaşamadım ki,
Niye korkayım ben?
Sen hayat ol bana;
Yaşamama neden!

Ahmet ASAL[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100749/hayata-ilk-adim.html>

KÜÇÜK DESTAN

KARINCA'NIN SEVDASI

Sevda eser tepelerde
Rüzgar da onu kiskanır
Çile akar derelerde
Gönül de ona katlanır.

Bir tufandı sanki o an
Şimşeklerle koptu boran
Sellere kapılıp akan
Karıncadan akıyor kan

Tutunsa sağlam bir dala
Merhem sürse yarasına
Bir kere varsa yanına
Hiç acımaz akan kana

Küçük can'a biçsen değer
Ne de değerliymiş meğer
Aşkını görseydi eğer;
Gülerdi Mecnun'a çöller!

Şimdi sele düştü o ten,
Akıp gitti derelerden...
Yıllar sonra tek söylenen:
Karınca imiş o giden!

Ahmet ASAL[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/112725/kucuk-destan.html>

SILAYA SELAM

Selam olsun dağa taşa
Selam olsun kurda kuşa
Gurbet elde var bir garip
Dönecek elbet yarına

Var mı acep bekleyeni
Bir yolunu gözleyeni
Ki karşılıksız severek
Var mı acep özleyeni

Bir yâr vardı arda kalan
Ana, baba birkaç akran
Yalçın dağlar akan dere
Yüce ezan ve de vatan!

ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115439/silaya-selam.html>

BEYHUDE SEVDA

Ey sevdiğim beyhudedir bu sevdam
Çıkıp gelsem de varmaz sana yollar
Bana engel değil dereler dağlar
Bitmedi yıllardır kendimle kavgam

Çaresiz kaldım şu gurbet elinde
Derdime derman yok şifa ehlinde
Boşaltsam gönlümü seher yelinde
Fırtına koparır ilk esintide

Bîçare yüreğim boyun eğmede
Ruhum isyan eder yorgun bedene
Tek engelim kaldı candan geçmeye
Aşkın çilesi ibadet Yüceye !

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/123450/beyhude-sevda.html>

GÖZ GÖZE

Güzellikle işim olmaz
Gönle inebilmek gerek
Sevdayı diller söylemez
Gözlerde görünür yürek

Aşk üç harf manası derya
Söze dökülmez yaşanır
Kalp kuş misali uçar ya
Ürkek ruh aşkı sarınır

Gözden çıkar yollar aşka
Her bünyede başka başka
Sözün sonu bundan sonra
Gönüller göz göze kalır

Ahmet ASAL[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/186135/goz-goze.html>

HAYAT

Dönüşü olmayan bir yoldayım,
Kendimi arkada bıraktım
Uzağım, yabancıym kendime
Aynaya bakmak ızdırap veriyor.

Dağılmış bir milletin parçalanmış vatani
Tıpkı ruhuma benzer kaderi!!!
Yalnızlık benim mekanımmış, anladım
Kendimle buluşup, oturup, konuştuğum...

Hayat denilen sadece yanılgılar tesellisi;
İnsan yalnız kendini aldatır!
Şüphe, endişe, tatmin, hayal...
Her yaş çocuğuz, her iş oyun!

Ahmet ASAL[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/201295/hayat.html>

İZMİR

Ayaklarımın altındasın işte İzmir
Diret istediğin kadar kendini kemir
Hakikate geçmez bildiğin hiç bir emir
İster altın olsun yüreğin, ister demir

Sevdan var, sevdalıların olur hep senin
Gevrekçinin sesinde sevgidir nefesin
Kucaklaşır insanla o cömert denizin
Erişilmez diyordum da işte bu sensin!

Bir zamanlar hasrettim elimdesin şimdi
Senin için yorulanlar acaba kimdi?
Üzseler, kırsalar, vursalar da hep seni
Yaşam sürüyor hâlâ aldırma kimseyi...

Ahmet ASAL[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/203754/izmir.html>

BİZ BİZE GURBET

Özgür olmadıkça nedir ki vatan;
Vatan bize gurbet...
Yüce mefkureyi şuurundan atan
Millet bize gurbet!
Biz bize kırgın, biz bize dargın,
Biz bize eziyet, biz bize düşman,
Biz bize gurbet...
Aldığımız hava, içtiğimiz su,
Yediğimiz ekmek, aş;
Toprak bize gurbet!
İnsan, sevda, aşk;
Hak hakikat gurbet!

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/299090/biz-bize-gurbet.html>

Son Nefes

Anılar tazelendi
Yüreğim parelendi
Hayal gerçeği yendi
Soğuk ıssız gecede!

Altımda kayar yollar
Ruhuma işler rüzgar
Savrulur baştan efkar
Soğuk ıssız gecede!

Durmuşum bir köşede
Gönül farkında değil
Koşmuşum son nefese
Soğuk ıssız gecede!

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/303038/son-nefes.html>

İKİ ARADA

Bir dalım yok imiş tutayım desem,
Bir canım var imiş satayım desem,
Kahırlı başımı atayım desem;

Zîncir vurmuş dünya ayaklarıma,
Ecel bile çıkıp gelmez kapıma!

Yâra doğru, yârdan ayrı, yaralı...
Düşe kalka koştı gönül, yaralı.
Vuslat desen yollar uzak, aralı;

Esir düşmüş ruhum benden habersiz,
Sevdasına ömür vermiş kedersiz...

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/355349/iki-arada.html>

İÇİMDESİN

Sere serpe uzanmışsın
Gönlümün orta yerine
Derdi aşka bırakmışsın
İçimde dalıp derine

Benliğime kokun sinmiş
Zihnimde kaygıların var
Beni boğan sular dinmiş
Senden gayrı kapım duvar...

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/555747/icimdesin.html>

DERDİ AŞK

Gün yüzlü sevdiceğim
Az şaşkın bencileyin
Gülüm benim gülecim
Seni hep seveceğim

Pek narin pek bir şirin
Geçmişim geleceğim
Beni yakar kederin
Tarifsiz bende yerin

Ahmet dertli bildiğim
Çözülüyor kilidim
Sevdan için çektğim
Hem sızım hem merhemim

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/556557/derdi-ask.html>

ÜŞÜYORUM

üşüyorum boşlukta
gece kör ve sağır
beynimde düşen yıldırımlar
yüreğimde ümidin son çırpınışları
gözlerim karanlık; acı ve kahır
yalnızlık işlemiş alın yazıma
satır satır
yalnızlık ölümün acımasız yüzü
canın tende ölüşü
hasretim hasretim ne desen de
hasretim
sen bilmesen de hasretim
üşüyorum aşkımdan hasretinden
üşüyorum, sevda ateşinden
bir kıvılcım değmiyor gönlüme
üşüyorum ve nihayetinde
hayalin son veriyor ömrüme

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/582382/usuyorum.html>

BEN & BENLİĞİM

Gözler kendini benliğim
Bir sahilin kenarından
Gördüğü yalnız, kendi yalnız
Özler kendini benliğim
Kavuşmayacak iki yaka gibi...

Biriz demişti ya yâr
Hani en başında
En saf duygunun tam ortasında
Sen katıksız inandın
Sözler hiç uçmazmış gibi...

Dönersin işte böyle geri
Yıllardır yaptığın gibi
Yine ayaklara yüklenirsin
Tek suçlu onlarmış gibi
Kalp hiç yanılmaz mı ki ?

İflah olmayacaksın değil mi
Yine atacaksın kendini
O ümit uçurumundan
Dibi olmadığını bile bile
Benliğim, tıpkı kendin gibi !

Ahmet ASAL
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/587375/ben-benligim.html>

YOLLARIN SONU

Ömür dediğin perde perde
Bir açılır bir kapanır
Garip gönül düştü derde
Bir kanar bir kanatır

Bir ömür bir sevdalık
Yârdan geçilmez asla
Sevdada yoktur aralık
Geçmez seneler yasla

Bugün yolların sonu
Çullanır omuzlara yükler
Ya çekip gitmeli, unutmalı onu
Ya da tekrar tutuşmalı eller

Ahmet ASAL

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/587669/yollarin-sonu.html>

BAHTSIZ

Bir gece karanlık kuytu köşede dolanırken
Yalnız bir ateş böceğiyle yandı gönlüm
O benden habersiz bedeninde yanarken
Ben yüreğimde aşkı tutuşturdum

Aşk, önce yaktı bir vakit
Öyle ki dokunduğum tutuştu...
Fakat, sonuçta bu bir akit
Vadesi tükendi, esen yelle uçtu!

Şimdi akşam çöküyor omuzlarıma
Güneş yüzüme değmeden iniyor
Aşkın bu kahpeliği dokunuyor arıma
Sevda treninden bir bahtsız iniyor

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/588378/bahtsiz.html>

SEFERÎ

Yola düştük daha ilk günden
Nefes almadan bir çay içmeden
Hayat yolunda mola vermeden
Gidiyoruz, dönüş meçhul

Seferî geldik dünyaya
Vasıta yok, her an yaya
İnsan hali düşe kalka
Gidiyoruz, kalan meçhul

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/589576/sefer.html>

SESLENİŐ

Asya'nın taŐlı bağrında
Yanan bir ocak tutuŐturdu
Sayısız boyun meŐalesini
Yelini alarak Tanrı Dağı'ndan

At sürdüler bozkırdan
Kimi doğuya kimi kuzeye
Kimi güneye kimi batıya
Cihan hakimiyeti Őuuruna

Yazmadılar ne destan
Ne de tarih adına;
Tarih onları yazdı
Kahramanlık namına

Allah'ın rızasına
Peygamberin yoluna
TaŐıdılar bayrağı
İslam'ın onuruna

Çağ kapattı çağ açtı
Bu millet arzı dolaŐtı
Dağları denizleri aÇtı
Canı varlığı pahasına

Türküm! Boynunu eğme
Deşme, yaralara değme
Düşman pusuda aç gözünü
Türk evladı, atanın başını eğme...

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/591174/seslenis.html>

FALCININ KEHANETİ

Çarşaf gibiydi deniz
Güneş parlaktı; baharın en güzel havası...
Bir gün öncesinin yağmur kokusu
Ve martıların kanatlarına takılmış
Çılgınlıklarının müjdelediği taze ümitler...

Ansızın bir falcı çıkageldi
Sefil kıyafeti ve karanlık yüzüyle
Israr etti gelecekte haber vermeye
İki dilek tut dedi içinden
Bir nazar boncuğunu tutuşturup elime

Anlamsız garip nesnelere döktü önüne
Ve başladı gaipten anlatmaya bana dair
Geçmişimi tutturmuştu lakin
Geleceğe dair söylediklerine gülüp geçtim
Cebimden bir tekliği avucuna bırakıp gittim

Bazı sözleri kaldı zihnimde yarım yamalak
İyi niyetimden kaybetmem ve ağır söze gelememem...
Ha bir de üzülecekmişim ve uzun yola gidecekmişim!
Nerden bilebilirdim ki daha akşamına kalbimin tam ortasına
Zehirli bir hançeri, yârin elinden yiyeceğimi...!

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/595255/falcinin-kehaneti.html>

DÜŞ HÜKÜMDARI

Düşlerden bir dünya kurup
Baş köşeye kurulmak
Aşka hükmetmek, onu zincire vurmak
Sonra yarını ve dünü unutup

Olmuyor, insan özümüz buna uymuyor
Yaratmak sonra onu özgür bırakmak
Gurura dokunuyor ben-i yok sayıyor
Tanrıya mahsus bir iş yaratmak

Gerçek de acı verici düşler de acı
Gerçek diye tuttuklarımız hep zehir
Düşlerin hangisi olası, kaççı?
Dışımız da içimiz de arınmaz bir kir!

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/615291/dus-hukumdari.html>

sensizlik

sözümona ki yalnızlık bende delilik nişanesi
çünkü sensiz bir an çıldırmama yeterli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/661138/sensizlik.html>

ORMAN KANUNU

Ormanımız büyük derin ve karanlık
Kralımız güçlü heybetli bir varlık

Postu aslan gibi özü ise meçhul
Her işi şerken sanırsın Allah'a kul

Bazen asıp keser bazen de uysaldır
Sabah dediğini akşam unutandır

Makamı dururken hep çamura yatar
Adaleti yılanı çakala sağlar

Orman kanunu bu güçlü zayıfı yer
Böyle zamanda kuzu kurt postu giyer

Hey gidi koca kurt sen olmalıydın baş
Yeter bu düşkünlük hadi kalk da savaş

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/719746/orman-kanunu.html>

NASİHAT

Kara kaşa kara göze vuruldun gönül
Gün gelir o gözden naaşın kalkar
Tatlı söze bir bakışa yar oldun gönül
Gün gelir o bakış sırtına yük bağlar
Sonsuzu bir güne değıştin gönül
Hesapta o bir gün sonsuzu yakar!

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/720102/nasihah.html>

ADAMLIK OYUNU

Anlaşılmak için uğraşma ve bekleme bunu kimseden,
Kibir bürünen her nefis; gözü açık, kalbi kör
Kendini beğenen...

Selam bile karşılıklı, muhabbet kıymetsiz,
Boş lafa aç karınlar, vicdan kaygısız...

İltifat posta, kürke, cebe; gönül demode,
Özünde değil kimse için; caka, fiyaka peşinde
Adamlık poz vermede!

Ey insan! Nankör, kibirli varlık;
Rol kestiğin yeter, özünü göster artık.

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/739557/adamlık-oyunu.html>

VERESİYE DEFTERİ

[italik]Şu köhne dükkanda yıllarca içime
İşlendi yoksulun dert ile eleme...
Gariplere yaşamak sanki işkence
Kaldırmadı sayfalarım dört işlemi!

Atıldım tozlu rafın dip köşesine;
Dün baş köşede havamdan geçilmezdi.
Bir akşam sıkıştım birinin eline,
Beni her gün ateşe katık eyledi...

Ahmet ASAL[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/778993/veresiye-defteri.html>

DEĐİŐİM & GELİŐİM

DeđiŐiyor her Şey ağır ağır
Hissettirmeden danıŐmadan
Hatıralar kalıyor geride sadece
İçlerinde sevgi ya da nefret
Artık anlamsız geliyor
Dün kıymetine paha biçemediklerim
Ve dahi yüz çevirmişim
Bütün alışkanlıklarımdan
Sanki bir gecede
Ne uğruna ? Hiç...
Ayıpladığım hayatların
İçine düşmüşüm çoktan.
Hayata bir anlam katmalı oysa;
Aklım havalarda değil artık
Yere basmalı Şimdi tam da !
Korkularım var...
Henüz ne olduklarını
İtiraf etmedim kendime
Korkuyorum sadece!
Sanki İlahi bir el bekliyorum
Bu korkuyu söküp alsın içimden diye
Ama nafile bu bekleyiş, beyhude
Ben sarılmadıkça yeni bir ÷lküye
Ölüm bile zulüm gelecek
Şu yeni yetme keyfime !

Ahmet ASAL[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/785778/degisim-gelisim.html>

ÇÖKÜŐ

iim bomboş
söyleyeceklerim, hislerim
oktan girdi mezara
ne kaldı ki elimde
kim kaldı yanımda
ki beni terketmiŐken
ben!
ruhum uçurumun kenarında
bir dal parçasına takılmış
savruluyor dört bir yana
bedenim ümidi kesmiş çoktan
kaygısız yükleniyor ayaklara
paramparça dağılmış benliğim
bir parçam yerin dibinde
öbürü semanın bilmem kaçınıcı katında
ya unufak dağılacağım rüzgara katılıp
ya bu vaziyette kalacağım bir kenara atılıp
Şimdi ses verin ey mahlukat, beŐer
akbabalık yakıŐır buğün sizlere
tek parçam sizce kaç kuruŐ eder?

Ahmet Asal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/842925/cokus.html>

YANSIMA

Dönme sırtını güneşe
Yüzüne vursun ışık
Dünya güneşe pervane
Ben sana aşık...

Ahmet Asal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/843384/yansima.html>

YOL AYRIMI

Kalbime çöktü kara bulutlar
Ha koptu ha kopacak fırtına
Ortalıkta hayaller, anılar
Zebil ziyân oldu bir inada

Koca bir diyardı şu yüreğim
Kurdu, kuşu, insanı birlikte
Bir gün yabancıya değdi elim
Viran oldu yurdum ilk gecede

Şimdi gönlüm darmaduman oldu
Bozguna uğramış ordu gibi
Sonuçta ayrılan iki yoldu
Hiç bilinemeyecek sebebi
[italik]

Ahmet Asal [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/843644/yol-ayrimi.html>

ELİF SIRRI

Bir harf öğrendim ben, o da elif
O harfle kainat olur tarif

Çokluğu görüp aldanmasın göz
Tek'e ulaşır edilen her söz

Gönül! Takılıp kalma eşyaya
Oyun ve eğlence yeri dünya

Mal ve çoklukla boşa övünme
Gayrı kendine bile güvenme

Başka yerlerde arama izi
Unutma, her şey Elif'te gizli!

Ahmet Asal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/843930/elif-sirri.html>

UNUTULUŐ

Duvarlar kireç sıvalı
Duvarlar çatlamıő
Gözünü dikti tavana
Tavanda gözü aralı

İçi titredi geç bir vakit
Korktu gibi, hayalle karışık
Karartılar gördü sonra
Bir soğukluk hissetti belinde
Ucu sivri

Derin bir sızı yaktı
Sıcaktı önce ve hafif ıslaktı
Bekledi bir vakit Karartılar
Ve sonra eline tutuşturdular
Bıçağı

Gün ağardı ışık doldu odaya
Bir çığlık yükseldi o sabah
Kıymış dediler kendine
Unuttular ertesi güne, yokmuş
Arkadaşı

Bir ağıt yaktı ana
Baba iki yaş akıttı
Ateş düştü ocağı
Dumanı yıllar dağıttı

Ahmet Asal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/844418/unutulus.html>

HAYAT -AZAP

Neyi sevsem kaybettim
Kime gönül bağlamışsam
İhanet yedim
Yüreğim yorgun
Yüreğim ölüm döşeğinde
İçim boş
Ümitlermiş insanı yaşatan
Hepsi uçup gitti
Yokoldu
Geleceği istemiyorum
Yarına çıkmak
Yeniden sevmek
İstemiyorum
Unutamamayı
İçimi acıta acıta
Unutmuş gibi davranmayı
İstemiyorum
Ben varolmak istedim hep
Şimdi yokolmak...
Varmışım meğer
Kendime lanet ediyorum
Usandım bıktım,
İçimi söküp atsam
Toprağı çekip üstüme
Yatsam !

Ahmet Asal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/844711/hayat-azap.html>

YAŞATAN SEVDA

Sevmek istiyorum
Saf, temiz
Sorgu sual olmadan
Sevmek istiyorum
Yarına kaygılanmadan
Düne bulaşmadan
Sevmek istiyorum
Sabrı şiar edinerek
Beklemekten bıkmadan
Sevmek istiyorum
Dokunmadan
Tenden öte
Ruhta kaynaşan
Sevmek istiyorum
Ölümüne değil aksine
Varlığa neden olan
Öyle ki
Beni yaşatan ...

Ahmet Asal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/845018/yasatan-sevda.html>

MUALLAK

Fırtınanın ortasındayız
Ha savrulduk, savrulacağız
Bekleyenler ve kaçışanlar
Birazdan ayrışacağız

Toz dumana karışıyor
Asilla gölge yarışıyor
Arz semaya kavuşuyor
Biz eşikte kalanlarız

Ne dışında ne içindeyiz
Hep bir adım dibindeyiz
Kaç nesil böyle geçer
Yaşayarak ölmekteyiz

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/912853/muallak.html>

AYNA

Hayat! Tıpkı bir cam
Yaşadıkça eskir, kararır, sırlanır...
Dıştan parlaktır lakin
Bu ışığın aydınlığıdır
Bakarlar, gülerler, ağlarlar...
Dört mevsimi bir çerçevede yaşarlar
Gün gelir kırılır atılır bir kenara
Çıktığı menbaa, düşer toprağa !

Hayat! Tıpkı bir ayna
Dönüp bakınca son demde
Gösterir özü sana ...

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/931117/ayna.html>

TEZAT

Yaşıyorum
Gün saymıyorum
Hayatın hesabı olmaz
Kaç gün, kaç ay, yıl, asır

Yaşıyorum
Belki sade duruyorum
Olduğum yer yolun neresi
Başı mı sonu mu
Bilemiyorum

Farketmez diyorlar
Başıdaysan koşacaksın
Sonundaysan öleceksin
Sonuçta ölmeye koşacaksın
Ölmek için yaşayacaksın

Evet, ölüm gerçek
Bedenim her gün ölüp
Dirilmekte zaten
Ruhum diyorum
Ruhum ne olacak

Ruh uçacak diyorlar
Önce vurulup avlanacak
Tutsak kalacak, sonra
Belki tekrar uçacak
Belki de sonsuz hapsolacak

Şimdi yaşıyorum
Bedenim habersiz her şeyden
Koşuyor ölüme gülerek
Ya ruhum,
Sırtında sonsuzluk küfesi
İki büklüm, düştü düşecek

Ahmet Asal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/931274/tezat.html>

ÇINARALTI

Bir kuş uçu tu dalımdan bu sabah
İki yaprağı yere düşürdü
Ben ki ulu bir çınarım ah ah
Gölgede dost aşık görüşürdü

Bir dertli vardı çalıp söyleyen
Sesi yanık tı sazi da kırık
Bir garip vardı susup inleyen
Yüzü güleçti yüreğı yanık

Bilgeler de gelirdi arada
Fidanlara hikmet aşılardı
Deli efe vardı anlayana
Kış kıyamet dibimde yatardı

Yıllar bir çırpıda geçivermiş
Zaman kısalmış nefes almak yok
Gövdem büyümüş gölge körelmiş
Söze ve sohbeta gönüller tok

Şimdi kuşlar konuyor dalıma
Altımda yapraklardan bir döşek
Yanmıyorum unutulduğuma
Kökler yeniden filizlenecek

Ahmet Asal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/933514/cinaralti.html>

TÜRK ÇAYI

Sohbet, muhabbet
Sensiz olamazdı
Sen demini aldıkça
Söz yarım kalamazdı

Suya en çok yakışan
Senin rengin ve tadın
Kokunun atmosferinde
Ruhlarımıza dem saldın

Hayali, sisli tepelerden
Yetişip gelirsin
Suya kanayıp can verirken
Zihinlerde yeniden filizlenirsin

Sen, ekmek su gibi
Bünyelerde ihtiyaçsın
Bu milletin ocağında
Her dem taze kalacaksın

Ahmet Asal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/934505/turk-cayi.html>

BAYRAM GÜNÜ

Bayram gelir seyran olur
Gönül gül, gülistan olur
Ana, baba, dede, torun
O gün birbirini bulur

El öpülür göz öpülür
Yürek yüreğe dökülür
Hatıralar ve yarenlik
Zaman içinde yürünür

Vakit gelir sözler biter
Buruk kalp gidene gözler
Boyut değişir; iş, telaş ...
Rafa kalkar gülen yüzler

Ahmet Asal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/935350/bayram-gunu.html>

HİS

Halimi anlatan en iyi tasvir
Suyun dışında bir balık,
Yaşamaya mahkum ...
Teneffüs ettiğim hava
Acı verir bana sadece
Loş ışığa alışan gözlerim
Kör olur gündüzleri
Ancak gece görebilirim
Gerçekleri...
Benimki bir his
Hayal bile değil belki...
Var olmanın keyfi nelere değmez ki!
Zamanın hükmünü yitirdiği gün
Benim sularıma kavuştuğum gün
Damlalar okyanusu oluşturduğu gün
Kaosun düzene yenildiği gün...
Sonsuzluğa varılmış
Karanlık dağılmış
Yoklar var olmuş
Boşluk tükenmiştir artık !

Ahmet Asal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/938330/his.html>

MAHZUN YÜREK

Şu dağlar dile gelse
Bulutlar dize gelse
Cemre toprağa düşse
Huzur bulur yüreğim

Aşsa bendi ırmaklar
Uçsa bir ufuk kuşlar
Dinse gözlerde yaşlar
Huzur bulur yüreğim

Çiçek açsa sineler
Tutuşsa bütün eller
Sevdaya düşse diller
Huzur bulur yüreğim

Yansa sönen ocağım
Işık bulsa vatanım
Güneş açsa baharım
Huzur bulur yüreğim

İçimde boran dursa
Sabaha saat kursa
Millet birden uyansa
Huzur bulur yüreğim

Söz tükenmez şu dilde
Kalem düşmez hep elde
Ahmet mahzun bir gülse
Huzur bulur yüreğim

Ahmet Asal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/938726/mahzun-yurek.html>

GAYB & KAYIP

Gaybı ararken Ben
Kaybettim ruhumu

Daha ilk kapıdayken
Şaşırmıştım yolumu

Çaresizce dolanıp
Sağa sola savrulmuştum

Her söze inanıp
Gece gündüz uyumuştum

Bir yangının ortasında
Yapayalnız uyandım

Alevlerden kaçarak
Dipsiz suya sığındım

Feleğin oltasında
Bir ümitle sallandım

Her kapıyı açarak
Sona doğru yaklaştım

Bir girdaptan fırlayıp
Çölün ortasına düşmüşüm

Kızgın kumları aşıp
Sapa yollara düşmüşüm

Hâlâ bir yoldayım
Ucu bucağı belirsiz

İşte şimdi gaybtayım
Ruh kayıp, ten değersiz

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/940474/gayb-kayip.html>

SON NOKTA

Para dediğin bir kağıt parçası
İnanma! Bir sürünün tanrıçası

Giremezken fukaranın cebine
Yazık ki fatih olmuş birçok gönle

Söz tükenmiştir; maksat hasıl oldu
Alemde insanlık en dibe vurdu ...

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/940614/son-nokta.html>

SUS

İnsan konuşmayı öğrenmez
Ancak, susmayı bilmelidir.
Sus !
Sus ve dinle
Kalbin atışını, nabzı
Nefes alıp verişini
Rüzgarın sesini
Suyun akışını
Sessizliği
Sus ve dinle...
Sus!
Sus ve koş
Yorul ıssız diyarlarda
Yalçın kayalarda
Azgın okyanusta
Ne aradığını bilmeden
Ancak bulduğunda anlayacaksın
Hakikati
Sus !
Sus ve eđ başını
Kabul et aczini ve
Kabul et dağları devirebileceğini
Geldiğin yeri unutma
Varacağın sonu bizzat hazırla
Hayatı bir ölküyle yakala
Sus!
Sus ve konuşma
Güçsüzler konuşur
Sen durma
Varoluşa katıl
Sus!
Sus ve hükmet zamana...

Ahmet Asal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/940905/sus.html>

ÖMÜR BİR GÜN !

Gelecek mi bizi korkutan
Yoksa dünün izi mi ?

Gönlümüzde yatan
Geçmişin özlemi mi ?

Ömrümüz ileri mi gider ki
Ardımızda kalan olsun !

Bu ucu görünmez yoldur ki
Başı sonu olsun !

Ne kadar da görsem, işitsem, anlatsam
Dünya bir gün ya da bir günden az...

Demek kışa bir gün katlansam
Gerisi sonsuz ışık, sonsuz yaz ...

Seferiyim velhasıl bir ömür
Dünyada konar göçerim

Bir gün de olsa şu dediğim ömür
Ben yine türlü cefa çekerim

Ahmet Asal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/941743/omur-bir-gun.html>

İKİLEM

Önce gitmek istersin dağların ardınca
Özgürlüğü düşlersin düşersin yollara bir gün
Yollar uzadıkça uzar sonu gelmez
Ta Ki ömür tükene...
Durmak istersin durulmaz
Kalmak istersin kalınmaz
Dönmek istersin dönülmez
İşte gurbet !
Önce gitmek istersin Sonra dönmek
Önce özgürlük dersin
Sonra sılaya hasret ...
Düğüm atarsın cana, anlarsın o vakit
Özgürlük ne demek !
Prangalar vurulu ayaklarımızla
Her adım atışta özgürüz
Uçurumun kenarında...

AHMET ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/954868/ikilem.html>

ÖMÜR YOLU

Ulaştım bulutları fetheden bir zirveye
Gördüm ki bulutların üstü ayrı bir dünya

Dün açlığa ve susuzluğa göğüs gererken
Şimdi ise marifet soluksuz yaşamada

Ne hayatlar bilmedim ne de solan çiçekler
Güç yetiremedim bir tek aynaya bakmaya

Doruktan en dibe çevirsem hele gözümü
Çeker bedenimi kendine, kara toprağa

Ey bu göğün üstüne işlenen beyaz nakış
Bulutluktan terfi et gel kefen ol üstüme

Sonu yokmuş bu yolun ceset girer toprağa
Hayallerin peşinde ruhlar koşar uçmağa...

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/972898/omur-yolu.html>

BEN NE ETTİM

Sevdim, sevilmedim
Vefalıydım cefa çektim
İyilikten maraz doğdu
Ben ne ettim, ben ne ettim !
Pişmanlık faydasız
Geriye dönüş imkansız
Ya kopacak fırtına
Savuracak, yıkacak
Ya da yanacak bu yürek
İçin için, yüzüm gülecek!
Gayrı bu ahvâl
Beni öldürecek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/987460/ben-ne-ettim.html>

OĞLUM

Minicik ellerinle
Tutundun yüreğime
Henüz kötüyü görmemiş gözünle
Çivilendin düşlerime

Kokun cennetten mi
Yoksa masumiyet mi
Tek bir nefes çekişimle
Ruhumda esti bahar...

Avucumda bir cansın
Kalbin kelebek misali
Üzgünüm! Zamanda bir ansın
Lakin, varsın! Varolacaksın ...

Azimle, sevgiyle, inançla
Aşacaksın zamanı
Takılmadan feleğin çarkına
Sonsuza koşacaksın

Oğlum, Sen bir cansın
Canımızdan öte
Yaradan'ın mucizesisin
Tatlı, minik bir vecize

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/996730/oglum.html>

BABANIN VASIYETİ

Yürü! Soluksuz kalana dek...
Durmak yakışmaz hem de yaramaz bize!
Yürümek bir ölüm kalım meselesidir
Yasamızda!

Anla ki durduğun an
Ümidi keserler senden,
Ölmüş ve gömülmüşsündür çoktan...
Onlar! Onlar da ümitsiz yaşayamazlar bilirsin.

Bilirsin ve ölmemelisin o yüzden
Öldürmemelisin onların ümitlerini...

Yürü! Soluksuz kalana dek
Soluğu en zirvede al
Onların göremeyeceği yerde
Onlar, ancak alçalarda görebilir seni çünkü

Sen yürü ki zirvelerde soluk alasın
Sen yürü ki alçalarda nefessiz kalmayasın
Aldığın ilk nefeste öldü bilinirsin çünkü
Bir çakıl taşından düştü bilinirsin

Yürü! Soluksuz kalana dek, bir dağ ol
Eteğinde barınsın bu güruh; ümidimiz açtığın yol!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/997024/babanin-vasiyeti.html>

ŒİRİN AKİBETİ

Yazan Œair vardı,
Okuyan vardı
Gönlüne uğratmadan
Kitaplarda vardı yeri
Sevgililerin, hatiplerin
Bilenin, bilmeyenin
Dilinde, kiminin elinde
Vardı, lakin
Bugün öldü Œiir
Kalp yetmezliğinden !

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/997554/siirin-akibeti.html>

PENCERE

Uyku tutmaz gözlerime
Seyirlik olan pencere
Gökyüzüne mi açılırsın
Yıldızları rasat edercesine
Yoksa ruhuma mı
Ayna tutarsın; karanlık bir fon
Nice kapanmaz yara,
Her gece işkence!

Neler düşledim dibinde
Bilemezsin
Aşkımı itiraf ettim
Sevgiliye günlerce
Aya methiye düzdüm
Dizelerce
Yıldızları saydım
En ötedekileri bile
Her gece işkence !

İki küçük kanadın
Açılrsa iki yana
Sanki beni uçuracaksın
Sanırdım samanyolunda
Fırtınanın ıslığı;
Belki bir bekçi düdüğü...
Ama bizi durduramazdı
Bu yolculukta
Arzımı semaya kavuşturan
Küçük kırmızı pencere
Sensiz, her gece işkence !

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/999186/pencere.html>

TÜRK YURDU

Neydi bizi bu topraklara
Çivileyen ?
Konar göçerdik halbuki
Dağları aşardık
Rüzgarlara yoldaş
Denizler geçerdik
Fırtınadan beter
Gökyüzü kubbemizdi
Yurdumuz arz !
Neydi bizi bu topraklara
Çivileyen, o halde neydi
Anayurt! Biz mi seni fethettik
Yoksa Sen mi gönlümüzü zapt ettin!
Ne kadar kanırsalar da bağrından
Söküp çıkaramadılar hâlâ bizi ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/999446/turk-yurdu.html>

ASIL SANAT

İki kafiyeli söz
Birkaç fırça darbesi
Mermerin yontuluğu
Seslerin uyumu
Sanat dediler adına

Varlığa Şekil vermektu bu
Bir zihin macerası
Yaratmanın insancası
Yalnızlığa mahkum etti kendini
Sanatçı

Tanrı bilinmek istedi
Cemalini gizleyerek
Yarattı sanatını
İnsan Őöhret istedi
Endamını sergileyip
Kalbini kararttı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1020577/asil-sanat.html>

ARDIMIZDA KALAN

Yine bir son
Yine bir ayrılık
Tam alışmışken her şeye
Sırtlandık yükleri
Çıktık yola
Vermeden mola
Ha babam yürüyoruz
De babam durmadan
Ne dağlar engel bize
Ne deniz ne çöl
Göçebe doğmuşuz vesselam
Kanımızda hareket var
Deli dolu saf

Karar kılarız hep son vakit
İş işten geçmiş olur
Gün batmış ömür tükenmiş
Zaman daralmış
Neye yarar bu yolculuk
Bilen de yok faydasını gören de
Varınca anlarınız elbet
Bize düşen sade
Yolda yürümek
Yarına umitlenip
Düneye iç geçirmek
Bugünü ...
Hiç düşünmemek
Biz göçeriz sonsuza
Yolda kalır bir
Ayak izimiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1025546/ardimizda-kalan.html>

SÖZ VE YAZI

Yazılmamış ne kaldı
Söylenmemiş...
Tükendik bir akşam üzeri
Günbatımıyla beraber
Ne söz kaldı
Ne yazı...
Ne sen kaldın
Ne ben !

Sen sözdün
Kulağa hoş gelen
Bir avazda meramını
Söyleyen...
Ben yazıydım
Gözdü beni gören
Sade göz mü?
Kalb gerekti anlayan
Zahmetliydim,
Yazılmam da okunmam da
Sabır işi !

Sen kulaktan kalbe,
Ruha işleyen güzellik!
Ses, sestem öte söz...
Ben harf harf
Eğik bükük kazınmış
Çirkin, ama
Sana aşık!

Söz uçar yazı kalırmış
Güzellik gibi
Ben güzelliğini sayfalarca
Destan gibi yazdım
Aşkınla dilden dile
Gözden gönüllere aktım
Milyarlarca harfle
Kütüphanelere sığmayan
Nice kitapta
Tek bir şeyi anlattım
Sen!
Sendin benim efendim hep
Sırf sen uçup gitme diye
Kazındım kağıda, dağa, taşta...

Şimdi söz bitti,
Sen yoksan ya ben
Yazı bitti...
Tükendik bir akşam üzeri
Günbatımıyla beraber
Bu son sözdü ve
Son yazıya dökülen:
"Sen uçup gitsen de
Arkanda ben kalırım
Her okuyan seste
Seni hatırlatırım..."

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1034199/soz-ve-yazi.html>

AŞK YOLCULUĞU

Bir çift göz çekti beni
AŞkın içine
Bir çift gözle daldım
Sevda alemine
Gönüldü menzirim
Ömürdü bineğim
Yol uzun menzil irak
Bineğim Allaha emanet
Dediler bırak
Bu yolda nice ömür
Nice yiğit gitti
Sen de gitme!
Durdum önce
Düşündüm
Ama akıl da durmuş çoktan
İdrak bitmiş
Mantık tükenmiş ...

Yürüdüm en baştan
Bir çift göze daldım
Efkara boyandım
Yandım yandım
Sevdaya kandım
Ulaştım!
Kuruldum gönül evine
Unuttum yolu engeli bineği
Bir vakit aldandım
Hükümranım sandım
Gönül evi yıkıldı
Aç açıkta kaldım
Meğer menzil değil
Bir durakmış gönül
Nefes almak için
Gölgelik misali...!
Velhasıl anladım;

AŞk arayış, gönül durak
Menzil ilahi! Gerisi
Teferruat ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1036564/ask-yolculugu.html>

GAZİ

Ŗu görünen dağın baŖı
Serin suyu serttir taŖı
Mert olana açar yolu
Gayrı burda gezer ŖaŖı

obanları kaval alar
Koyunları bele salar
İliŖmez hiç kurt kuzuya
Dereleri hakça akar

At koŖturur yiğitleri
Heybetlidir yürekleri
Elbet bir gün sevdalanıp
Bir güzelin olur eri

Bu diyarda bereket var
Bin yaralı bir millet var
Asil kanda Hürriyet var
dendi bunun bedeli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1037129/gazi.html>

GELGİT YA DA DENGE!

Ne denizde dalgayım
Ne rüzgarın önünde bir dal
Lakin kaderimde var
Gelgit...

Terazinin iki kefesi
Arada ben
Değmemeli asla yere
Herhangi biri

Bu arada kalmışlık mı
Arabuluculuk mu
Yoksa orta yolculuk mu
Bilmiyorum

Tercih hakkım var
Tam ortada durmalıyım
Olmuyor yine de
Bir taraf ağır geliyor

Bu benim tabiatım
Kalp atışı gibi nefes gibi
Durduramıyorum kendimi
Gelgit git gel ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1037324/gelgit-ya-da-denge.html>

BİTENLER

Söz bitti...
Acılar, kederler, dertler
Gece bitti .
Karanlıklar, meçhuller, efkar
Bitti...

Zembereği boşanmış
Saatin, artık
Dakika değil
Seneleri harcıyor
Ömür bitti.

Düne iç geçirdik
Yarına ümit ettik
Bugünü öteledik
Kaybettik
Zaman bitti

Hesap vakti artık
Toplamalı çıkarmalı
Kırıp dökülenleri...
Koca bir enkaz ardımız
Yol bitti...

Ölüm ne bir son
Ne de bir kurtuluş!
Asıl olan yaşamakmış
Arkasında durarak kendinin!
İrade bitti .

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1054700/bitenler.html>

İMAN

Önce inandım de
Sonra da dosdoğru ol!
Demesi kolay
Her kişinin kârı değil
İnandım dedin de
Ya gerisi...
Yürek gerek gönül gerek
Kalb gerek...
Akıl gerek sabır gerek
Gayret gerek
Sözünde her daim durmak;
Adam olmak gerek
Sonuçta,
Adam olmayana
Ne gerek?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1063828/iman.html>

ÇAĞRI

Tuketmeden tamamen zamanı
Duralım ve durduralım bu gidişatı
Batıyoruz en dibe çırpındıkça
Kurutalım bu bataklığı
Sivrisineğin keyfi için yeter artık
Çektiğimiz çile düştüğümüz hal
Hatırlanmalı artık insanlık
Topraktan geldik ve toprağa gideceğiz
Nasıl olsa diye
Ozenmeyelim çamura daha da
Düşmeyelim çaptan
Hepimiz halifeyiz eşya üzerinde
Kıymayalım artık birbirimize
Eşyadan ...

Şöyle bir kaldırıp başı
Ufuklara göz süzüp
Dağlara imrenelim
Dolsun sineler dağ gibi imanla
Işık saçsın gözler parlasın yüzler
Titreyerek zirvenin ayazında
Gönüllerde aşkı tutuşturalım
Sevdayı bulut bulut kaplayalım göğe
Rahmet olup yağsın ilahi nur
Yusun bizi arıyalım gafletten
Yoksa boyumuzu açacak bu zillet
Vakit bitti bitecek saatten

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1065691/cagri.html>

AKIL HIZI

Kara bir delikteyim
Hızla savruluyorum
Ama farketmiyorum
Her yer karanlık
Kendimi bile göremiyorum
Işık hızıyla
Bilmem kaç milyon yıla
Ulaştım
Yakıtım akıl
Akıl eksiliyor her an
Az kaldı bitime
Yakında duracağım
Galiba bu boşlukta
Asılı kalacağım
Sizden ricam
Beni unutmayın
Selam ve hürmetler
Sunarım ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1068723/akil-hizi.html>

GÖZDEN DÜŞERKEN

Gün doğmuş doğmamış ne çıkar
Dünya üstümüze yıkılmışken
Gözler artık bize kem bakar
Doğruluk eğrilik karışmışken

Hayat denilen şu oyunda
Kaybettik ve kaybediyoruz
Zamanı, insanlığı, umudu
Doğduk nefes aldık ve vereceğiz
Geri...

Şu ahir zamanda
Zülüm, haksızlık, ölüm ileri !
Sermayesi canı olanın
Bu oyunda yok yeri...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1072608/gozden-duserken.html>

BİR YAŞ

Oğlum
Doğumun bahardı
Güneş açmıştı gönlümüzde
Karanlığı pusu tasayı
Dağıtmıştın ilk gülüşünle
Kuçuçuktun ama
Dunyamızı kaplamıştı varlığın
şimdi bir yaşındasın
Annenin kuzusu
Babanın yavrusu
Geleceğin ışığısın
Daha şimdiden kocaman
Adamsın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1074035/bir-yas.html>

YENİDEN DOĞUŞ

Dibe vurdum
Ya bir sıçrayış
Ya da yerin dibine
Batış...

Sıçrasam ne yaparım
Bilmiyorum
Belki batsam iyi
En azından çıkmaya çalışırım
Burnum sürtülür
Çırpınır ve yorulur bedenim
Gayemin peşinde
Belki ölürüm
Dertsiz tasasız ölmektense
Bu şekilde
Varolmak için ölürüm
Ayakta ölürüm
Yatarak değil

Sıçrasam en fazla
Tekrar ederim kendimi
En iyisi batmalı
Hem de en dibe
Karanlıkta karaya bulanmalı
Alnımın teriyle
Gözümün feriyile
Ve Hakkın ışığıyla
Arınmalıyım...
Arı duru bir insan
Olmalıyım
Çıkarken o en dipten
İçimdeki her karayı
Bırakmalıyım
Dikenlere takılmalı
Süzülmeliyim kirden
Nihayetinde
Ben yeniden doğmalıyım

Bundan böyle gözüm değil
Ruhum yüksekte olmalı
Ayaklarım acıya acıya yere
Basmalı...
İşte dipteyim
Bekliyorum olacakları !

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1075312/yeniden-dogus.html>

EŐİK

EŐikteyiz işte
Kapı kapalı
Ardında ne saklı
Ne ses var ne ışık
Galiba yine hissemize
Düşecek yalnızlık

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1083956/esik.html>

ŞAFAK VAKTİ

Şafak sökerken
Karanlığın gergefini
Çözüldü dizlerin bağı
Takatimiz tükendi
Oturabildik ancak
Bir taşın üstüne
Ve nihayetinde
Biz altına girdik
Taş dikildi üstümüze

Şafak sökerken
Karanlığın gergefini
Dünya gözüyle göremedik
Günü güneşi
Miras bıraktık şafakta
Sönen ümitlerimizi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1094541/safak-vakti.html>

TUHAFLIK

Herkes gülüp eğlenirken ben
Susuyorum içimdeki karanlıkta
Kaybolurken...

Ayıp yazık günah uluorta
Direndikçe bulaşmamaya ruhum
Yapış yapış...

Akıl uzuvlarda dolaşıyor
Elde dilde belde ayakta...
Ya kalpte?

Yerinde yeller esiyor
Akıl baştan kaçık
Firari...

Doğruldukça eğriliyor
İş güç hayat arkadaş eş
Tuhaf!

Ben gülüp eğlenirken herkes
Susuyor gözümdeki ışıқта
Kaybolurken...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1097700/tuhaflik.html>

AŞK BATIMI

Ufka dűŐen yalnızlık
Bugűn kimi aydınlatacak
Aldanacak yine gűzler...
İki gűnűl yanacak!

Bilinmeyen bir anda
AŐk bulaŐmıŐtır űze
Yıllar yıllar geçer ve
Tűkenir bir zamanda

Yalnızlık űnűne geđer
AŐk tutulur bir űműr
Unutulur onca ile
Karanlıđa gűműlűr

Ufka dűŐen yalnızlık
Bugűn kimi aydınlatacak
Aldanacak yine kalpler
Bir aşk son bulacak...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1099447/ask-batimi.html>

TÜKENİŞİN ÖTESİ

Tükenmişliğin bu kadarı,
Elinde tutamamak
Anı !
Kaybediş...
Kalem bile yazmıyor
Bu hayatı ...

Yaşamaya değer mi
Senin olmayan dünyayı ?
Değmez .
Değse de
Delik deşik eder
Canı !

Tükendi
Gülen gözlerin ferî,
Söndü ışıklar, güneş bile ...
Bundan böyle doğacak
Ufuktan
Kederin en beteri !

Daha ne olabilir ki ?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1104839/tukenisin-otesi.html>

YÜREK DÜŞÜNCE...

Yüreğim kurumuş bir yaprakı
Savrulup düştü rüzgarda suya

Dere boyu akıp gitmişti
Sağa sola çarpa çarpa

Sonunda takıldı bir yere
Bitmişti bu akış da boş yere

Bir kuş aldı gagasının arasına
Uçurdu dere tepe demeden

Koydu sonra yuvasının duvarına
Döşek olmuştu kuşun yavrusuna

Yavru büyüdü, uçtu, terketti...
Anasını bir kış günü kaybetti!

Bozuldu yuva esti bir yel
Yüreğim yine savrulup gider

Artık ufalanıp toz oldu zerrece
Karıştı kara toprağa vakitlice

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1106544/yurek-dusunce.html>

BİZ...

Mecalim yok ağlamaya
Düğümleir boğazıma
Yaşanılan onca sene
Karşı koymaz ayrılığa

Hayatlar kesişir önce
Gözler birleşir görünce
Uzakları yakın eder
Gönüller de birleşince

Sevda rüzgârmışçasına
Esti, yıktı, vurdu cana
Ardında bıraktı enkaz
Buna şimdi kimler yana

Ne dağlar engel ne deniz
Aşk ile yanan ateşiz
Dünya birleşse nafiile
Bizi bir biz bitiririz ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1109126/biz.html>

KALEMİN SUSUŞU

Tükendi kalemin ince sızısı
Okunmaz oldu şü kara yazısı
Kalakaldı ortalıkta acısı
Sevdayı tarife yürek dayanmaz

Nice sayfalara kanı akmıştı
Dağlara taşlara türkü yakmıştı
Feleği aşkın peşine takmıştı
Vuslata ermeye ömür dayanmaz

Bu susuş vadenin tükenmesi mi
Varlığın zamana yenilmesi mi
Yoksa canın tende gerilmesi mi
Seferi ruhlara kafes dayanmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1116363/kalemin-sususu.html>

HASRET&VUSLAT

Hasret...
Soğuk, kuru, hissiz
Yaşayamamak anı
Düşlerde var olursun ancak!
Hasretin dumanından
Savrulursun, dağılırsın havaya
Toplayabilmek kendini tekrardan
Boşuna...
Her şeyinle sinersin kuytulara
Toz zerresi gibi her bir yandan
Uçuşursun ince ince
Burun kıvrılır yüz çevrilir
Anıların üstüne çökersin
Birikirsin zerre zerre
Ta ki biri süpürene ...
Değersizce atılırsın bir kenara
Ve yine en baştan
Uçuşursun ince ince
İşte böyle
Hayatı konup göçmek olunca
Kişinin,
Ölüm olur bir yerleşke !
Hasretle ölmektense
Vuslata doğabilsek keşke ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1123661/hasret-vuslat.html>

YİĞİDİN GÖNLÜ

Yüce dağın heybeti
Uzaklardan görülür
Doruklarında ancak
Kartallar süzülür

Güneş doğmak için
Tırmanır zirvesine
Bulutlar hürmet için
Eğilir bellerine

Dağ gibiydi denir
İnsanın yiğidine
Demir olsa erir
Hasret çeken yüreğine

Yüce dağın başında
Kar boran fırtına
Yiğitlerin gönlünde
Sevda hasret ve yara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1131134/yigidin-gonlu.html>

ÖZE DÖNÜŞ

İyiliğin gölgesinde
Kötülüğün şavkında
Koşuyoruz bir sıratda
Kıldan ince kılıçtan keskin
Düşüyoruz lime lime
Uluorta ortayerde aralıkta
Dağılıyoruz arafta
Ve toplayabilmek için
Kendimizi arıyoruz
Toprakta...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1134380/oze-donus.html>

MAHCUBİYET

Açtığım yarada
Deşme beni yâr

Göçtüğüm diyarda
Yerme beni yâr

Düştüğüm çukurda
Boğma beni yâr

İhanet yaftasına
Yazma beni yâr

Günahı boynumda
Yakma beni yâr

Gönül yurdunda
Gömme beni yâr

Aşk meydanında
Satma beni yâr

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1139206/mahcubiyet.html>

ARINMA

Maskesi düşenler
Yüzü maskeleyenler
İhaneti seçenler
Seçimi ihanetleyenler

Kendinden kaçanlar
Kendine kaçanlar
Aklını satanlar
Akıl satanlar

Bilenler hep bilenler
Bilmediğini bilenler
Hakkı haklıyı ezenler
Elbette ezilecekler

Sır değil bu apaçık
Hikmet irfan kapısı açık
Akıl gönül birlikte
Karanlıktan aydınlığa çık!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1176054/arinma.html>

Çay ve Düşler...

Cehennem sığağında
Çivi çivi yi söker hesabı
Bir yudum çay yetişir
İçimiz yansa da
Zihnimiz Rahatlar
Dert tasa duman duman
Savrulur buharlaşır göğe
Yüzümüzdeki çizgilerde
Ter ter ışıldar yalnızlık
Biz ve bizim gibiler
Hayali zirvelerde
Ömrümüzü harcadık
Çayın son yudumunda
Buruk bir tat gibi
Gerçeği de anladık...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1186906/cay-ve-dusler.html>

Doğum Günü

Teklik Allah'a mahsus
İnsana çokluk yaşar...
Bazen de üç ayrı ruh
Sanki bir beden olur!

Sen, ben, oğlumuz
Ayrılmaz hiç yolumuz
İyi ki varsın sevdiğim
Sen varımız yoğumuz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1201225/dogum-gunu.html>

YENİ YIL

Yeni bir yıla girerken
Hayallerim çöpe gider
Daha yaşayamadan eskiyen
Hayaller, dönüyor hatıraya...
Nesini kutlamalıyım bilmem
Yaşlanışımı, yanılışımı,
Kaybedişimi...
Boşa giden bir yılın ardından
Bir yenisini daha harcamak
Bile bile, göre göre tükenişimi
Kutlamak!

...

Yeni bir yıla girerken
Ümitsiz, yarınsız, hayalsiz
Artık hatıralar da can vermez
Ruhuma! Ruhum
O sonsuz ilahi ışık
Köreliyor yıldan yıla
Zayıf, titrek aydınlığında
Kendi mezarını kazıyor,
Yerin dibine doğru
Giriyor bu yeni yıl da...!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1207414/yeni-yil.html>

KIBRİT

Ulu ağaçların gövdelerinden
Çöpe döndüm rendelenip
İnsanoğlunun elinden
Kıvılcım saçtım baş verip

Gövdem tutuşmuş ne yazar
Başımı yakmışım ilkin
Etrafına ateş salar
Tabiatımda arama kin

Durumum şudur dünyada
Hem yakarım hem yanar
Suçum yoktur anlayana
Fakat göz, yanışıma kanar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1219386/kibrit.html>

ALTIN ÖĞÜT

Acemisin bu hayatta güzelim,
Sen her ne kadar emin olsan da
Kendinden, ayak izlerin hep titrek!

Yorma artık aklını engebelerde
Sal ruhunu, yücelsin, taşsın...
Yoksa fikirlerinin hep boynu bükük!

Ayrıntıları bırak, dön köşeyi, bunları geç
Dosdoğru bir yol var, hedefini seç
Güneşin de ötesinde nice ülküler var...

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1227562/altin-ogut.html>

GÖNÜL YARASI

Delikanlıydım, dikti başım
Gün geldi eğildim!
Kah övüldüm kah yerildim
Doğrulmadı ki belim...

Bir güldüm bir ağladım,
Bir coştum bir çağladım,
Bazı kandım bazı yandım,
Eğildikçe eğildim...

Pay kalmadı eğilmeye
Kaskatı gerildim...
Gayrı yüklenen olursa
Kırılacak bedenim!

Bu son kerte, bu son
Hamle, eğilip bükülmem
Gayrı, gönlümü fırlatırım,
Saplanır gönüllere....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1232711/gonul-yarasi.html>

Dört Dörtlük

Derdime dermanı yarda ararım
Gönlüme yoldaşı sultan yaparım
Ayırmam canımdan cana katarım
Sevda'nın yarası iliklerimde...

.....
Sevda deniz ben kum tanesi
Dalgaları aşarım dalgalara binip
Yar bir incidir kabuğunda saklı
İnciye toz olmaktır dileğim...

.....
Yar kıymet bilendir vefalıdır hep
Kötü günde güneştir iyi günde bulut
Ateş köreldiğinde köze döner ya
Yar her savruluşta öze döner hep...

.....
Aşk kara sevda değil sonsuz ışıktır
Sen ben kalmaz ruhlara kaynaşır...
Çıkar sağlamaz belki bazen acıtır
İki gönül bir olunca karşı konulmaz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1233298/dort-dortluk.html>

VARMAK YA DA VARAMAMAK

Bir yıldız uzaklığında,
Ve yolumu aydınlatır
Bir yıldız şavkıyla...
Kızılma!
Ulaşmak ümit adımlarıyla
Sabır sokaklarından geçerek
Teselli parklarında soluklanırım...
Bir ömür sonunda
Bir arpa boyuna sevinirim...
Ya da sevinmem
Karalar bağlarım
Gecenin kör karanlığında...
Gözümün ferinde
Nicesi sönüp gider fenerlerin
Yolunu bulamaz ışığı bekleyenler!
Beklemeyin boşuna
Hayrım yok ki kendime
Size kılavuz olayım!
Bu saatten sonra da
Daha ne yapayım...?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1240121/varmak-ya-da-varamamak.html>

ÇIĞLIK

Ne zaman kafamı koysam yastığa
Ya da en çaresiz tükenmiş anlarda
Bir çığlık yükseliyor beynimin içinde
Sanki bir çocuk belki de bir kadın
Dehşet içinde haykırıyor aniden
Yüreğimde bir sızı...
Bu vicdanımın bu ruhumun sesi!
Neleri kabul etmişsem ve yaşıyorsam
Hepsine bir başkaldırı bu çığlık!
Yaşıyorum inanmadığım her şeyi
İnanamıyorum yaşadıklarımına...
Artık bir hayaletim
Yürüyen bir cenaze ya da

Hissetmiyorum artık acıları
Ve mutlulukları gerçekten
Bazen gülümsüyorum öylece
Bazen donup kalıyorum...
Kırıyorum en nazik kalpleri
Masum gönülleri...
Hır gür içinde her gün
Bir telaş hep tedirgin ve nefret
Kendimden kaçış...
Biliyorum ki başbaşa kalırsam
Ben, kınanmış bir son olacak kendime
Ardımdan gülüp eğlenecekler
En rezil en adi halleriyle...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1261473/ciglik.html>

NADAS

Anlam arıyorum
Hayata, ruhuma, zamana
Hepsi anlamsız çoktan!
Şaşıtm kaldım,
Aklım ermez oldu
Gönül bilmez oldu
Söz tükendi,
Dimiğ çatladı...
Nadasa bırakmalı!
Rüzgarlar aşındırmalı biraz
Seller akmalı, güneş kavurmalı,
Yabani otlar bitmeli ve
Bir vakit gelmeli ki
Kendine gelsin bu toprak!
Özüne dönsün yine,
Çünkü çok işlemiştii
Onu makine...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1264993/nadas.html>

HAYAT & MEVSİMLER

Sonbaharın sonu, kışın habercisi
Soğuğun nefesi ve doğada bir
Ölüm sessizliği....

Gök gürleri sonra azarlarcasına
Fırtına savurur, yağmur, dolu
Derken kar örter toprağı
Hem dondurur, öldü sanırsın
Hem korur, besler altındakileri
Hikmeti iliklerinde yaşarsın!

Ve bir gün buzlar da çözülür
Sular akar ince ince...
Yeşerir toprak, filizlenir bitkiler
Çiçek açar bahar en taze;
Rengarenk ve mis kokular saçarak
İlkbahar! En sevdiğim mevsim...
Ne üşürüm ayazında ne de
Güneşinde bunalırım
Başı müjdedir, umuttur, gelecektir...
Sonu da yazdır, sevinçtir, berekettir...

Mevsimler; renktir, cümbüştür, bayramdır
Tıpkı hayatımız gibi, düğünü de
Ölümü de bir döngüde
Yaşamaktır...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1266646/hayat-mevsimler.html>

KÖY

Şehrin ışıkları,
Köyümün yıldızları var...

Ben köy çocuğuyum,
Ekmek kokusu, toprak kokusu
Çiçek, böcek, tezek...
Burnumda yer etmişken
Alışmam şehrin binbir parfümüne!

Güneş dağlardan doğup
Dağlardan batarken köyümde
Burada çatılarda dolaşiyor...
Gökyüzünü gözlerken ufuklarca,
Şimdi pencere sayıyorum...

Şehrin kiri, pası, dumanı...
Köyümün tertemiz nefesi var!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1282808/koy.html>

YALNIZLIK DÜŞLERİ

Dur gitme!
Bırak zaman seninle aksın...
Güneş sensiz doğmuştu,
Bugün seninle batsın!

Dur gitme!
Bütün hayallerimde
Sen varsın.
Sarıl soğuk yalnızlığıma,
Isınsın düşlerim;
Şafak atsın
Sonu gelmez gecelerin
Ardından...
Yeniden uyanalım,
Yeniden doğalım,
Her ânı birlikte,
Beraber yaşayalım.
Gel yeniden var olalım,
Bugün, tam da şimdi
Huzuru aşta bulalım.

Dur gitme!
Koşalım birbirimize
Hayat sahnesinde,
Ellerimiz tutuşsun
Sevda rüzgarında;
Pervane olalım...
Yükselelim yeniden,
Arşın ufuklarında
Yanalım ve yaralım
Karanlığı!
Aşk ışıktan gelir,
İkimiz bir aşk olalım.
Aşalım zamanı
Sonsuza dek,
Güneş olalım sevdalara;
Hem hiç hem hep
Olalım...

Dur gitme!
Bugün çok yalnızım.

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1302880/yalnizlik-dusleri.html>

BABANIN VASIYETİ

Yürü! Soluksuz kalana dek...
Durmak yakışmaz hem de yaramaz
Bize! Yürümek, bir ölüm kalım meselesidir
Yasamızda !

Anla ki durduğun an,
Ümidi keserler senden.
Ölmüş ve gömülmüşsündür çoktan!
Onlar! Onlar da ümitsiz yaşayamazlar,
Bilirsin...

Bilirsin ve ölmemelisin o yüzden,
Öldürmemelisin onların ümitlerini...

Yürü! Soluksuz kalana dek,
Soluğu en zirvede al;
Onların göremeyeceği yerde.
Onlar, ancak alçalarda görebilirler seni
Çünkü!

Sen yürü ki, zirvelerde soluk alasın,
Sen yürü ki, alçalarda nefessiz kalmayasın!
Aldığın ilk nefeste öldü bilinirsin çünkü;
Bir çakıl taşından düştü bilinirsin...

Yürü! Soluksuz kalana dek, bir dağ ol;
Eteğinde barınsın bu gürûh,
Ümidimiz açtığın yol!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1303658/babanin-vasiyeti.html>

İNSAN

Her gün yeni bir Şey öğrenir insan,
Her gün unuttur dn öğrendiklerini.

Emre rağmen okumaz yazmaz insan,
Konuşur ağız dolusu bilip bilmediğini.

İmkan denizinde yokluğa boğulur insan,
Kendinden bilir varlığın sermayesini.

Gerçeğe değil sahteye meyleder insan,
Dosdoğru yolda bile ŐaŐırır çizgisini.

Doğar büyür, iyi kötü yaşar ve ölür insan,
PiŐmanlıklarla doldurur sonuçta heybesini.

İnsan! Gr de inanma, glmse, sen öyle san,
Elbet anlaŐılacak hesapta insanlığının ederi!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1304011/insan.html>

DİLENCİ

Seni seviyorum, çaresizim...
Başka ihtimallere aklım
Çözüm bulmuyor,
Gönlüm yol göstermiyor.

Seni seviyorum, çaresizim...
Senin gözlerinle görüyorum
Dünyayı;
Benliğim, kibrim, hepsi
Utandılar benden!

Seni seviyorum, çaresizim...
Dümeni kırık bir geminin
Ummında savruluşu gibi,
Sensizlikte dolanıyorum.

Seni seviyorum, çaresizim...
Ya yüreğine bir saray kuracağım
Ya da söküp çıkaracağım
O kalbi, affet!

Seni seviyorum, çaresizim...
Utanmadan dileniyorum
Aşkı senden,
Bu dilenciye sînende yer var mı?
Hiç iz kaldı mı benden?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1305090/dilenci.html>

BEYNAMAZ

Dünya âraziları sarmasaydı
Her yanıımı,
Belki sarılırdım ben de
Hakkın ipine!

Dünyayı başımıza
Maraz eden de O!
Şeytana müsaade veren,
Nefsi yaratan, bizi
Aciz kılan da O!
Her eşyada izini görmeseydim
Hakkın, belki ben de
Şaşırdım doğru yolu!

Hâsılı, ruhum ne kadar ilâhî,
Bedenim o kadar toz toprak...
Bir yanıım pür-ü pak,
Kalanım tepe taklak!
Tövbeler dolu kapalı odalarım,
Tövbe bozar nice anahtarım
Varken ben, bir o yana
Bir bu yana,
Beynamaz, savrulmaktayım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1307946/beynamaz.html>

CEVAPSIZ AŞK

Gözlerin mahzun, sesin ağlamaklı,
Dök içindekini divane etme.
Yüreğın sanki ezelden yaralı,
Eğme ay yüzünü, dili lâl etme.

Kirpiklerin parmaklık olur göze,
Bir anlık aç da mahkumu olayım.
Fermanımı hazırla, başla söze,
Ver infazı, sende hayat bulayım!

Gidiyorsun işte bakmadan geri,
Gayrı burası bir makberin yeri!
Nedir gönlünde bir aşkın ederi?
Tüm dünya dahil mezada çıkayım!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1310331/cevapsiz-ask.html>

BOZ ŐAHİN

Doğdu Boz Őahin yalçın bir kayanın ucunda,
Yüce bir dağın keskin, hoyrat yamaçlarında.

Yamandı anası, gözü pekti atası da,
Zordu hayatları, zordu Őahin yasası da!

Mevsimler deveren eder, yıl ekler yıllara,
Kimi kalır miras kimi dava oğullara...

Boz Őahin yetişir de süzülür ovalara,
Yuvaya katık toplar tırnağıyla, kanıyla.

Yiğit diye nam salar yaban yurda, diyara...
Alımlı bir güzeli eş götürür yuvaya!

Bela olur zalime, Hızır olur mazluma,
Önder olur çaresiz vatanına, yurduna.

Hudut bilmez ufukları, uçar sonsuzluğa,
Kanatlarından birkaç tüy düşer ıssızlığa...

Boz Őahin'i tanıyan bilen yoktur dünyada,
O bazen türkülerdedir bazen bir masalda!

Ey dumanlı doruklar, ele gelmez ufuklar,
Sizden göçüp gitmek de nice ulu hayatlar...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1310525/boz-sahin.html>

ÂŞIK & MÂŞUK

Değmez dünya hayatının on yılları,
Senin gözlerinde bir an bekleme.
Eyvallahım yoktur hiçbir kula lakin,
Nehir olsam kururum bir tek sözüne!

Aşkın nâmına tutuklusun bir ömür,
Gönlümde adına saraylar kurulur...
Sen varken mücevher ha elmas ha kömür,
Değersiz nazarımda hepsi taş olur!

Zora koşma gel, can evime gelin ol,
Durma gel aşkım, seherlerde yelim ol,
Bekletme şu garibi, seferîyim ben,
İki günlük dünya, âşığa mâşuk ol!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1311124/sik-m-suk.html>

BOŞLUK

Sinemde koca bir boşluk,
Daralıyor ruhum.
Gönlümden ses yok,
Ölüyor ruhum!
İnsan hayal ettikçe
Var olurmuş ümidinde,
Hayaller suya düştükçe,
Bu benlik alabora...
Çok uzağım şimdilerde
Olmam gereken yere.
İçinde savrulurken buhranın,
Hayatım tükenişte!
Kızdıyorum hiç kimseye,
Artık kendime bile.
Düşünmüyorum çoktandır
Önünü arkasını,
Yaşıyorum sadece...
Ben ki kırk dereden
Su getirirdim, adım atmadan,
Ben ki kılı kırk yaradım,
Kılımlı kıpırdatmadan!
Boşluk, koca bir boşluk
İçimde duran, büyüyen...
İçini doldurmak düşünüyor
Bana; ya pişmanlık
Ya da kalp kırıkları!
Sonuçta, içimde bir mezar...

Ölen ruhum ve öldüren
Ruhsuzluğum!
Sonuçta hem katil hem de
Maktûlüm!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1311323/bosluk.html>

GECE

Yalnız bir adam sokak ortasında,
Yürüyor başıboş parkeden yolda.

Peş peşe yakmıştı sigaraları,
Duman duman dağıtmıştı efkârı...

Vakit geceydi, ışıklar nöbette;
Tüm direkler hazır ol beklemekte!

Derin uykuya dalmış arabalar,
Yarını dert edinmeksizin yatar...

İş üstünde gece kuşu ve baykuş,
Düzene ters yaşıyor şu iki kuş!

Sönük kalmış yıldızlar yukarıda,
Hepsi şehre inat pusu kurmada...

Çoktan gitmiş adam gözden kayboldu,
Tek bıraktığı izmaritler oldu...

Son ışık da söndü bir pencerede;
Biri hariç tutsak herkes geceye!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1311687/gece.html>

SABIR

Sabır değirmen taşı
Öğütür hayatları...
Virüs sarmış her yanı
Sabır, bulunur bir aşısı!

İnsan insanın kurdu mu?
Gönül insanın yurdu mu?
Felek tezgahı kurdu mu?
Sabır, elbet bozulur oyunu!

Artık eskisi gibi olmayacak
Yersen! Tas da hamam da aynı
İnsanlıktan eser kalmayacak!
Sabır, ruh değişmez hep aynı...

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1323226/sabir.html>

ALPERENLER MARŐI

Haydi haydi Alperen,
Güneş doğuyor erken,
Uyanmanın zamanı,
Gafiller uyuyorken.

Haydi Gökтуđ sıra sende,
Sen doğacaksın gökte,
Abi kardeş birlikte,
Deva olun dertlere!

Haydi gençler geleceğimiz,
Sizlere emanetimiz,
Ezan, bayrak ve sazımız...
Gönüllere alğan olun!

Yürü, yürü dağları aş
Yürü, yürü göklere ulaş...

...Oğullarım Alperen ve Gökтуđa ve
Türk gençlerine...

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1336735/alperenler-marsi.html>

KIZILELMA

Alperenler koşuyor
Ulu Turana
Bekle bizi
Kızilelma

Ne engel dağlar taşlar
Ne de fırtına
Bekle bizi
Kızilelma

Oğuz Kağan balası
Korkut Atası
Alparslan'a
Acun dardı

Fatih'in askerleri
Ulubatlısı
Yeni binyıl
Türk'ün çağı

İlim irfan sanatta
Uslar yarışta
Uzay şimdi
Bir bulmaca

Gezegenler han olmuş
Samanyolunda
Gökadalar var
Sırada...

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1338628/kizilelma.html>

EYLEDİ

Sinemi yaktı ateşi
Sevdan beni kül eyledi
Yazık ettim Şu gönlüme
Sarayı viran eyledi

Eyledi Gönül eyledi
Gurbet bizi ah neyledi

Savurdu harman yelinde
Konmuşuz yaban elinde
Tuttum gülü hem diken
Canım kanar can elinde

Eyledi Gönül eyledi
Gurbet bizi ah neyledi

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1345254/eyledi.html>

KALIPLAŞMAK

Eriyorum zaman kalıbında,
Şekilden şekle giriyorum...
Kah uzuyor kah kısalıyorum,
Bazen kusursuz bazen de
Yüzüne bakılmaz!

Geçiyor günler bir bir...
Geçmiyor içimdeki yara!
Her gün daha da derin,
Her gün daha da acı,
Çekilmez gayrı...

Kalıbın dışına çıkmalı!
Donmalıyım bir şekilde ve
Ben kalıplaşmalıyım!
Kusurlu ya da kusursuz
Farketmez, bende şekil almalı
Artık hayat!

Çekilen çile, Gurbet, hasret...
Hepsi ateşin harında!
Yoğruldu yıllarca,
Zamanıdır sonunda.,
Geldim bir kıvama!
Dondum, hadi dökün şimdi
Kendinizi bana...

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1351014/kaliplasmak.html>

KAHIR-AMAN

Dünya acı vatan
Hayat bize yalan
Dört bir yanım talan
Kahır bize kalan

Güneş doğsun bize
Derman gelsin bize
Yol var bizi tutan
Girsin ayak ize

Adsız yiğitlerimiz
Yurda birer eriz
Ölüp tükenmeyiz
Can emanet bize

Selam kurda kuşa
Ulusum sen yaşa
Türklük bengütaşa
Kazınmış bir kere

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1359435/kahir-aman.html>

SONSUZ AŞK

Sevdim seni
Gördüğüm an
Gönlüm yazar
Akla ferman

Sevdaya dal!

Aşk deryası
Yutar beni
Başka bahar
Vuslat günü

Bekle beni...

Aşk bir ömre
Sıgmaz taşar
Sonsuz yurda
Ruhlar koşar

Uçmak gerek...

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1360807/sonsuz-ask.html>

DÜŞÜNCE

Düşünce,
Canım acır,
Dizim kanar.

Düşünce,
Ellerim parçalanır,
Canım yanar.

Düşünce,
Başımı çarparım,
Geçmişim uçar!

Düşünce
Düşününce,
Özgürlüğüm tutsak!

Düşünce
Düşünce çaptan,
Gelecek karanlık...

Düşünce!
İnce ince ussal
Damlalar...

Düşünce,
Saplar karanlığa
Keskin ışıklar...

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1361146/dusunce.html>

VEDANIN ARDINDAN

Taş döşeli yol...
'Sen sade mutlu ol'
Demiştin giderken,
Ben olmadım, sen var ol!

Uzaklaştıkça kısalıyor,
Belirsizleşiyor,
Yanıp sönüyor,
Duyulmuyor...

Nerelerdesin?
Sormam kimlesin...
Kuşlar haber versin
Ya da dağ taş inlesin!

Ruhum avare gezer,
Yaşadığı ona yeter,
Ölümden beter
Geçmiyor geceler...

Kaybettiğim inancım,
Güvenim, heyecanım...
Çık gel be canım!
Gönlüm seni bekler...

Sensiz
İçim içimi yer!

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1361729/vedanin-ardindan.html>

NERESİ YERİM?

Mânâ denizinde alabora oldum,
Batmadım dibe, birden kıyıya vurdum!

Maddenin tesiriyle taşlaştı kalbim;
Işıktan ziyade hak gölgeyi bildim!

Çalıp söyledim epey kendi kendime,
Toz kondurmadım eşsiz olan bendime!

Çevrilmiş etrafım aşılmaz surlarla,
Tek tek örülmüş duvarı kusurlarla!

Işık sızmaz hücremde karanlıktayım;
İki âlem ortası aralıktayım...

Zincir vurup sırt döndüm sonsuz ruhuma,
Sıkışıp kalmışım cılız vücuduma!

Madde ve mânâ; anlam ile anlatım,
Beraber varlık, ayrı yokluk ispatım.

Varlık ve yokluk, yerim neresi benim?
Beynimde yokum, gönlümde varlık benim!

Dibe vurmuşluğum, tüm bu düşkün hâlim,
Sebep iç âlemim, bilinmez ahvâlim...

Ahmet Asal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1362887/neresi-yerim.html>

GURUR

Düşmeyegör bir kere...
Sırtan suratlarda,
Kıs kıs gülmelerle
Tutarlar gururunu!
O gurur ki,
Bir gün bile alnından
Düşürmediğin...
Çiğnerler sakız gibi,
Ezerler, patlatırlar
Geviş getirerekten...
Ve tepinirler zevkten
Gururlarının üstünde,
Dünya markasıdır gururları,
Gezerler üstünde gerine gerine...
Onların düşkünlüğü olmaz,
Hiç ayakta durmadıkları için!
Düşmeyegör bir kere,
Oracıkta biçilir değer!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1366194/gurur.html>

ZAMAN ÜSTÜNE BİR GEVEZELİK

Oymalı cevizden sandık,
Eski bir radyo,
Solmuş bir resim,
Kaçıyor hevesim...

Gece yarısını geçti
Zaman! Türkçesi ne?
Durdurmak mümkün olsa...
-Hayat olmazdı ki!

-Hareket özüdür zamanın.
Fotoğraf durduruyor onu!
Patlıyor flaş ve peyniiir...
-Gülümseyen ölümler...!

Dünya dursa zaman olmaz,
-İnsan da olmaz!
Uzayda zaman yok mu?
-Orası da oynak!

-Ah ah! Zaman dediğin hikaye,
İşin aslı devinim, akış, gidişat...
Ölümdür hareketsizlik!
Berekettir, varlıktır hareket...

Peki ne zaman bitecek
Saatin pili? Gidişat...
Var mı bunun sonu?
Diyorlar ki kıyamet!

-Onun da hareketi var,
Önü var ardı var...
Adında bile var!
Ayaklanma, kalkışma...

Ya zamanda yolculuk!
Ona ne buyurursun?
-Sen ettikçe hareket,
Ölmez hiç şahsiyet!

-Geçmiş geçmişte kalır,
Sel alır, yel alır, bir anıdır!
Yolculuk geleceğe asıl...
Durma koş, kaçıyor hızlı tren!

Tren demişken aklıma
Bir Türkü geldi hemen,
Kara tren gecikir belki hiç...
-Mazotu bitmiştir gelmez!

Ahmet Asal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1367257/zaman-ustune-bir-gevezelik.html>

Œiir

Bilinmez bir dağdan akan,
İçilmez bir suyun içindeki
Görölmeyen bir taşın
Yuvarlanması gibi süzölür
Dilimden sözler...

Gecenin zifiri karanlığında,
Bir ateşböceğinin
Aydınlığında,
Gölge oyunlarıyla
Œenlenen ortamdandır
Yükselir hislerim...

Ve bir buğday tarlasında,
Çay bahçesinde,
Bir gül demetinde,
Koku, renk, biçim,
Sevinç, keder, özlem
Harmanlayıp oluşur
Dizelerim...

İşte bu da
Benim Œiirim!

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1368463/siir.html>

BAYRAM ÜSTÜNE...

Nerde o eski bayramlar,
Demeyeceğim korkmayın!

Eski yeni yok aslında,
Zaman bile kurmaca!

Yaptıklarımız var heybemizde
Bir de yapmadıklarımız...

Hal böyleyken insanlık
Aslında iyiye gider...

Hatıralar güzel elbette
Ama kim geri gitmek ister?

Her yeni gün iyidir
Bir önceki günden,

Her bayram güzeldir
Bakınca gönülden...

Çocuklardır bayramın
Gerçek sahipleri,

Ondan güzel gelir bize
Bayramların eskisi...

... İyi bayramlar dilerim...

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1369896/bayram-ustune.html>

BEN BİR İNSANIM

Ben bir ağacım dağın başında kurumuş,
Yapraklarım dökülmüş, dallarımda can kalmamış.

Ben bir aslanım, karnım tok gözüm aç,
Bıkmak usanmak bilmedim, kaç ceylan kaç...

Ben bir yolcuym bu dünya yıkık bir han,
Derdime ağıt yaktılar, dediler sen de yan!

Ben bir kuşum yuvasız, evsiz, sahipsiz...
Vurdular ama bıraktılar, dediler ki etsiz!

Ben bir kaşığım, yediler yediler bitmedi...
Sıkılıp da bırakınca bahaneleri, bu kaşık eskidi!

Sonunda hatırladım, ben bir insanım!
Ama ne fayda ki artık akıyor kanım...

Ahmet ASAL - 2003

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1374961/ben-bir-insanim.html>

YAŞAMAK

Kan çanağı gözlerim,
Derin uykuyu özlerim,
Anlaşılmaz sözlerim,
Anlayanı gözlerim...

Ekranda binbir surat!
Al birini ötekine at...
İstemem böyle hayat,
Haydi vur kafayı yat!

Yeni bir hayat doğan gün,
Tarih oldu çoktan dün,
An bu an, dem bugün,
Kimine acı kimine düğün!

Tutanlar, bırakmayanlar...
Tutunamayanlar ümitsiz!
Dünyaya kök salanlar,
Dünya bundan habersiz!

Yol uzun epeyce geniş...
Arabalar tırıs, yakıt temiz!
Ben yürürüm ağır aksak,
Ardımda kalmıyor hiç iz!

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1376699/yasamak.html>

YUTAN ŐEHİR

Yolum İstanbul'a, İzmir'e, Ankara'ya...
Sokaklarından toz yutup hava almaya!

Çıplak kaldırımlar, çıplak deniz ve kadın...
Çıplak! Üşüyor hepsi de örtüye muhtaç!

Solgun yüzler, çökmüş gözler, adımlar da sık...
Niye bu telaş, bu hengame, bu çıldırış...

Katlar on yirmi, kuşlara yer bırakmamış
Balkonda birkaç saksı, nice orman yanmış!

Arabalar, motorlar, gürültü, yakarış...
Mesafeler tükendi bu bir sona varış!

Sokaklar insan dolu gece gündüz hem de
Kimi tüketmekte kimi de tükenmekte...

Aşk pazara çıkmış uluorta, gönül bu,
Sevgi mi nefret mi kin mi içi dopdolu!

Kayboldum şehirde, bu ben miyim Allah'ım?
Farketmedi hiç kimse, yokoldu varlığım!

Dert değil benliğim, kendim, bunlar bile az,
Tek özlemim bir ezan, bir bayrak, bir de saz...

Ahmet ASAL - 2007

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1377492/yutan-sehir.html>

AİLEM

Sen!
En güzel huyum,
Tek alışkanlığım,
Gönlümün ekmeği, suyu
Ömrümün demirbaşı...
İşte ben buyum...

Ben!
Hayatın figüranı,
Arkadan geçen adam!
Yalnızlığı oynayan,
Aşkına tutulduğumdan beri
Esas oğlan!

Biz!
Birbirine muhalif,
Zıtlığın uyumu! Ve
O! Benim Kızılmam...
Huzur ve mutluluk dolu
Oğlum!

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1377776/ailem.html>

YARDAN ÖTE

Yüreğimin alt telinden nağmeler dökülür
Sana varmak için...
Senin otağın Kaf Dağının ardında,
Anka kuşuyla yoldaş,
Yalçın kayalara yar oldun, yardım öte!

Gözlerindeki ışık aydınlattı gönlümdeki karanlığı
Aydınlığa çıkma yolunda...
Bakışındaki uzaklık ufukları aşar,
Güneşle yarışır adeta!
Sonsuz gökleri kızıla çaldın, yardım öte!

Ben tutsak kaldım hayalinin peşinde
Sana ulaşamadığımdan...
Cezaevim dünya, azat olmak ölüm!
Mahkemede kalemim kırık,
İnfazda celladım oldun, yardım öte!

Ahmet ASAL - 2008

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1378154/yardan-ote.html>

İÇ ÇATIŞMA

Bir yanda toprağım,
Bir yanda göğüm...

İstikbal göklerde,
Nerelerde köküm?

İliğimde, hücremde
Yurt tutmuş anılar...

Gönlüm tutsaktır
Gurbet ellerde!

İki arada bir derede
Köprüdür bedenim!

Yedi kat göklerde
Geziniyor nefesim...

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1380563/ic-catisma.html>

YANDIM!

Yandı ciğerim, elim, kolum, bacağıım...
Yandı yurdum, ormanım, köyüm, bucağıım...
Söndü aklım, fikrim, izanım!

Karıncanın ahına tutulsun yakan...
Ateşte can vermesin buna göz yuman!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1382702/yandim.html>

ÖĞÜT

En olgun anında
Kurt düşer içine,
Sen oldum sanırken
Çürürsün içten içe!

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1386049/ogut.html>

SORGULAR

Yağan yağmur gözyaşlarım,
Esen rüzgar yüreğimde titreyiş...
Ben, işte ben! Koca evrende hiç...
İçim koca bir alem, bu nasıl bir iş?

Tek yüce, tek ulu, ey büyük Tanrım!
Kafamda dolanan cevaplar yarım.
Gökleri yerleri kuşatmışken Sen,
Ben ufacık gönlüme nasıl sığdırdım!

Boyutlar, boyutlar beni soyutlar...
Gözümün görmediği nice somut var!
Gönlüm geniş ama bazen kafam dar,
Yine de uslanmam, akıl bu sorgular...

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1390149/sorgular.html>

ÖMÜR GEÇİP GİDERKEN

Döküldü güz yaprakları,
Sanki ümitlerim savrulur...
Ayaza döndü akşam yeli,
Ömrüme kar yağmış...

Beyaza büründü ortalık,
Buz kesmiş hevesler!
Saçaklarda sarkık
Can, damla damla erir...

Toprak, su, hava, ateş,
Bir kapta yoğrulur...
Yaşam denilen döngü
Şu tende son bulur.

Evren içinde insan hiç,
İnsan içinde evren biç!
Son yok bu düzende,
İmzadır hareketimiz...

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1392780/omur-gecip-giderken.html>

MEÇHUL ADAM

Bir adam geçiyor hemen önümden,
Belli etmese de rahatsız benden!

Gözlerinde bir dilenci bakışı,
O an başlar bende yürek yanışı...

Hali vakti yerinde, karnı da tok,
Lakin yetmez, ruhu aç haberi yok!

Uzun uzun süzdükten sonra beni,
Selam verdi ve uzattı elini.

Sordum hemen nedir sende bu tavır?
Gözlerin her yana bakıp yalvarır...

Derin bir nefes verdi ciğerinden,
Bir of ekledi peşine derinden.

Başladı anlatmaya hayatını,
Yıllarca boş kalan gönül katını...

Dert dolu dünü, bugünü, yarını,
Bir çırpıda döktü tüm efkarını...

Sonra dinlemeden beni uzağa
Çekip gitti ortak oldum kaygıya.

Düşündüm epeyce bu adam kimdi?
Karşımda bir ayna var, kim getirdi?

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1393403/mechul-adam.html>

YÂRE DİLEKÇE

Gözlerinde güneşi doğuramadıktan sonra,
Her sabah uyanmanın ne alemi var!
Yüzünde tebessüm açmadıktan sonra,
Çöllere gülistana dönse ne yazar!

Bir sözleşme mi ki aşk, bozulsun;
Gerçek aşka vade biçilmez.
Yaprak değil ki kurusun, savrulsun,
Bir ışıktır o ilâhî, şavkı körelmez!

Yâr makamında oturan sevgili!
Hakkını ver sevdanın, titret yüreğimi.
Bakışında hissettir ki düşün, hayalini,
Teferruat ummanında boğulmayalım...

Ahmet Asal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1394115/y-re-dilekce.html>

GERÇEKLIK

Deyim yerindeydi tam da
Olasılıklara kapalı!
Bayağı bir günün sonunda
Günbatımına karşı,
Dökülenler içime
Dışımnda sahtelik...

Acıyorum düne
Dündeki kendime,
İpe serdiğim unlar
Gönlüme bulanmış!
Avuçlarımda boşluk
İçi hayal dolu...
Hayallerim bomboş,
Sıcacık ellerin
Kuş gibi uçtuğu
Düşler...

Kara bulutlar kaplı
Gökyüzü tedirgin,
Yağamıyor bir türlü
Sadece gökgürültüsü!
Göğsümde ağmayan duman
Elbet yağmaz gözlerden...
Yutkunamam pişmanlığımı
Hep boğazımda düğüm!

Gerçeklik şu anmış
Dün ve yarın yalan!
Ne vefa ne fedakarlık
Vurulur ilk çatışmada!
Düşmansa sevgililer
İşkence acımasız...

Her gün ölmektense
Yeğlerim bugün yaşamayı,
Bir gün olsun
Yaşamak hakkım!
Yarınımın kalemi çatırıyor,
Son isteğim
Yaşamak bugün!

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1395026/gerceklik.html>

İPEK YOLU

Anayurttan Atayurda
Bir yol dokunmuş ipekten...

Takıldım da bir kervana,
Her bir handa dura dura...

Vardım bir seher vaktinde,
Üşüdüm bozkır yelinde!

Bir yanda taştan binalar,
Bir yanda kıldan otağlar...

Türküler ayrı yörede
Ses farklı, aynı hikaye!

Kiminde sustum, ağladım,
Kiminde coştum, çağladım!

Bir yanda ben hayat buldum,
Bir yanda taşta can sundum!

Arzuladım dünü birden,
Gelecek bizi beklerken...

Bir kurt inledi arkadan,
Başı dumanlı dağlardan...

Dağlıverir o an pus,
Çıkarız Ergenekondan!

Vakit geldi düştük yola,
Atayurt uğurlarola!

Atayurttan Anayurda,
Bir yol dokunmuş ipekten...

Ahmet ASAL, 2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1397274/ipek-yolu.html>

NAZ

Bir bahar yeliydi ateşi harlayan,
Dalında gülü sallayan nazlı nazlı...
Bülbülün yüreğine aşkı konduran
Kirpikleri tomurcuk, göz nazlı nazlı...

Kara bir tay, mağrur, çalım satar, koşar...
Ormanlara dalarak dağları aşar.
Bakışı uzakta Kaf Dağını yaşar,
Yüzüne dökülmüş zülfü nazlı nazlı...

Bir seher vaktinde sevdaya kapıldı,
Dikeni değdi gülün, bülbül çağladı!
İlk sözün ardına bir türkü bağladı,
Yanarım aşkına can, yar nazlı nazlı...

Ahmet ASAL, 2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1399053/naz.html>

AŞK TÜRÖÜSÜ

Ey benim bahtı karam,
Gönlüme düştü yaran...
Kalpten kalbe yol bulan
AŐktır o aşk, aŐktır aşk!

Gönlümün sultanısın,
Derdimin dermanısın;
Derde dermanı bulan
AŐktır o aşk, aŐktır aşk!

Göze gönlü bulduran,
Gönlü gönle konduran,
Her gün sineme doğan
AŐktır o aşk, aŐktır aşk!

Ahmet Asal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1399674/ask-turkusu.html>

YAPBOZ

Sessizlik yine, dört duvar
İçim dışım...
Yüreğimi pay ettim,
Her bir parçası
Bir dağın başında...
Yaralı bir kuş gibi,
Çağırsam acaba gelir mi?

Zaman da bölündü önümde!
Toplayabilmek için kendimi
Beklemem gerekecek
Bilmem kaç eşikte!
Toplasam da hem kendimi
Zerre zerre... Sonuçta
Ortaya çıkacak olan
Ben miyim?

Kim bilir,
Belki de zerre için
Bir bütün feda edilir!

Ahmet ASAL, 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1402346/yapboz.html>

MEÇHUL ADANIN BESTESİ

Aşk ummanında
Yüreğim, adı sanı bilinmez
Meçhul bir ada!

Çaresiz anların
Ahtapot kollarından
Sığınırım kucağına...

Sinende yer bulmuş
Gönlüm, hevesinden
Özenir çocukluğa.

Bir güneş tebessümün,
Doğuyor ufkundan
Gecenin karanlığına...

Susuzluğum tükenir,
Dudağının çatlağından
Sızan aşk pınarında!

Varlık serüvenindeki
Sonsuzluk sarmalından
Biz, iki nokta...

İki ayrı sûretiz
Görünürde; aynada,
Ama biriz aslında!

Bu meçhul adanın bestesi;
Yüreğimin alt telinden
Dökülmüş en ince nota!

Ahmet ASAL, 2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1411477/mechul-adanin-bestesi.html>

ALİŐAMAM

Şimdi burda olsun
Yanımda, kollarımda...
Bıraksan kendini bana,
Unutsan tüm hesapları,
Bana bıraksan kaygıları...

Sulu sepken kar yağıyor
Dıőarda, içerde ben yalnız!
Sen uzaklarda yalnız,
Uzağız hep birbirimize...
Yazık olacak bize!

Gel inat etme
Kır Şu zincirleri,
BoŐan tutsak özgürlüğünden,
Bana bırak kendini!
Benim gönlüm koca bir diyar...

Sen içinde oldukça
Ferman senindir!
Gel artık sultanım
Gönül yurduma,
Alıőamam yokluğına...

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1413841/alisamam.html>

BABA (BİLİYORUM)

Baba
Biliyorum
Beni ne çok sevdiğini
Biliyorum
Üstüme titrediğini
Biliyorum...
Canım acıdığında
Senin canın yanar
Gözümde yaş aksa
Yüreğin kanar
Biliyorum...
Baba
Bırak dağıtayım
Yoksa öğrenemem
Toplamayı,
Varsın yanlış olsun
Yaptıklarım,
Daha küçüğüm
Bir ömür yaparım
Doğruları!
Güven bana
Şimdi çocuğum
Biraz oyun biraz gerçek
Gönlüm böyle eğlenecek...
Senin yüzün gülsün
Ben de güleyim
Bu çocuk böyle büyüyecek!
Baba
Sen de bil
Seni ne çok sevdiğimi
Sen de bil
Her şeyi sende öğrendiğimi...

Ahmet Asal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1418936/baba-biliyorum.html>

ŞİMDİLİK

Zaman
Tam da uzun yola çıkmanın,
Ardına bakmadan,
Öte beriyi toplamadan,
Dağınık, vedasız...
Gitmenin zamanı

Belki dönerim bir gün
Belki dönmem!
Beklesin beni koltuklar,
Masa, musluk, buzdolabı
Ve diğerleri...
İşlerinin adı ne?
Beklesinler...

Yol uzun hem de çok uzun!
İstemediğim kadar...
Kafam çoktan gitti zaten,
Ayaklar diretiyor tek!
Hadi onlara da söz geçirsek,
-Akaryakıt pahalı,
Gece yine zam gelmiş!
-Otur oturduğun yerde!
Bu fikri sevdim şimdilik...

Ahmet Asal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1421033/simdilik.html>

EY ÇOCUK!

Kusura bakma çocuk...
Sana sormadık vatani kurtarıırken!
Bilemedik senin özgür iradenin
Keyfini...
Biz geçtik anadan, babadan, oğuldan, kızdan,
Eşten, nişanlıdan...
Canımızı siper ettik,
Feda ettik ömrü!
Biz salınamadık caddelerde,
Kulüplerde eller havaya kaldıramadık...
Ellerimiz, bacaklarımız koptu!
Sizin elleriniz kalem tutsun,
Siz çiçekli bahçelerde koşun,
Güneş yurdunuzda doğup batsın diye...
Biz toprak çamur içinde,
Biz süngü, mermi, top cehenneminde,
Biz dünyanın tüm eşkiyelerine karşı...
Biz, işte bunlara karşı durduk!
Bizim ruh halimiz yoktu,
Bizim boş vaktimiz yoktu,
Bizim can sıkıntımız yoktu...
Ey çocuk!
Şimdi sizler gülün eğlenin,
Sizler gününüzü gün edin...
Biz sizin için vazgeçtik bu haktan,
Kusura bakmayın!
Bunu da sormadık size...
Helal edin hakkınızı!
Görünen o ki mutlu değilsiniz
Halinizden,
Biz mutlu muyduk?
Gözlerimizi yumarken,
Çok hem de çok mutluyduk...
Çocuk, ey çocuklar!
Teşekkür değil beklediğimiz,
Unutmayın ve unutturmayın
Yeter!

Ahmet Asal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1423659/ey-cocuk.html>

TÜRKÇEM

Güleçtir benim anam
Gül yüzünü severim...

Lezzetlidir eli ocağı
Aşını ekmeğini severim...

Hoştur bana sesi
Ninnisini manisini severim...

Şefkati merhameti
Ana kucağını severim...

Sözüyle türküsüyle arı duru
Ben ana dilimi severim...

Güzel Türkçem varlığımdır
Ben özümü kökümü severim...

Ahmet Asal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1424946/turkcem.html>

AŞK & MASUMİYET

Ömrümüzün baharıydı,
Gönlümüz aşk ile dolu,
Gerisi teferruattı...

Dolaşırdık boş sokakları,
Aşındırırdık kaldırımları,
Her köşe başında bir anı!

Ufka dalardık öylece,
Deniz dalga dalga köpürürken
El ele hayaller girdabında...

Heyecanlıydık, acemiydik hayatta,
Yüreklerimiz titrerdi hemen
En ufak kaygıda!

Ve gün geldi, günler geçti,
Yıllar döküldü her sonbahar,
Bizler ömrümüzün yazında...

Artık yendik heyecanımızı,
Birer ustayız bu hayatta;
Peki ya aşk ocağında?

Aşkın ateşini harlayan
Heyecanımızmış, çömezlikmiş
Ve çocuksu bir masumiyet!

İçimizdeki çocuk, o çocuklar...
Hiç ölmesinler hep koşursunlar
Sevda bahçelerinde...

Ahmet Asal, 2019

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1427765/ask-masumiyet.html>

ACI GERÇEK

Görmüyorsun
Acı çekiyorum...

Duymuyor musun
Çığlıklarımı?

Ama biliyorsun!
En kötüsü de bu...

Ahmet ASAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1435557/aci-gercek.html>

ŞAKA

Komedi!
-Ne?
Espri!
-Nasıl?
Latife!
-Kim?
Şaka şaka!
-Şiirde...!
Olmaz mı?
-Bilmem olur mu?
Deneyelim...
-Hadi dene!
Çalışmak gerek...
-Çalış bakalım.
Sen?
-Bitince bakarım.
Bitti!
-...

Ahmet Asal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1437150/saka.html>

DURUŞMA

Zifiri karanlıkta çıkmaz sokaktayım,
Gücüm tükenmek üzere sınırındayım!

Taş duvardan binalar, yıkılmaya mahkum!
Korkutuyor beni, sokak hapis ben mahkum...

Gökyüzü karanlık, yıldız yok, ay firari...
Işık pencerelerde, onlar da kilitli!

Sineme saplanan korku şimdi belirir,
Taşar vücuduma cesareti devirir...

Titrer tüm benliğim saç tellerime kadar,
Buz tutan yüreğim son atımı tamamlar!

Hükmü verir taş duvar, kırar kalemimi,
Pusu kurmuş zebaniler yakalar beni!

Son bir ümitle gözlerim etrafı yoklar,
Sönen her ışıkla tenimi deler oklar...

Duruşma, ceza, infaz hepsi bir arada,
Son isteğim bile sorulmadı burada!

Cansız yatar bedenim sokak ortasında,
Perdeler aralanır gün doğduktan sonra...

Her şey yine aynı, yolu tepen ayaklar
Ve yere serili ayak altı hayatlar...

Ahmet ASAL, 2008

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1439444/durusma.html>

AN ŞU AN

Ansızın karŐına çıkan
Bir hayaletim!
Őrperme beni görünce
Korkutmak değil niyetim

Bir gerçeği anlatmaya
Geldim, lmsz ruhumla
Öyle ki bu gerçekle
Zamanı deldim

Ne geçmiş ne gelecek
Değil benim yurdum
Tüm benliğimle ben
Őimdinin oyuncusuyum

Zaman, geçmiş, gelecek
Bunlar hep hikaye
Tek bir gerçek var
O da andır hep Şu an...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1454355/an-su-an.html>